„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

N^ro. 156. **Czwartek 9. Lipca 1868.** **Rok wydania 58.**

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Madryt, 8. lipca. Aresztowano siedmiu jenerałów za zmowę z partyą rewolucyjną i wywieziono większą ich część na wyspy kanaryjskie. Książę i księżna Montpensier otrzymali rozkaz opuścić niezwłocznie Hiszpanię.

Monachium, 8 lipca. Następca tronu włoskiego 'przybył tu ze swoją małżonką. Mieszkanie zajęli w hotelu.

Londyn, 8. lipca. Po odroczeniu parlamentu, wyjeżdża królowa na dłuższy czas do Lucerny w Szwajcaryi.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dn. 22. czerwca b. r. raczył najmiłościwiej mianować proboszcza śniatyńskiego i dziekana, księdza Dawida Dawidowicza, i wikaryusza katedralnego przy archikatedrze ormiańskiej we Lwowie księdza Kajetana Kajetanowicza kanonikami honorowymi przy tymże kościele.

Hasner m. p.

Obwieszczenie.

Podaje się do powszechnej wiadomości, że księgosusz zupełnie ustał w Galicyi; wszelako odnośne przepisy weterynarno - policyjne o zapobieganiu wybuchowi zarazy pomienionej obowiązują nadal, mianowicie należy ściśle przestrzegać rozporządzenia względem certyfikatów, dla dydła rogatego przeznaczonych i względem odbywania targów lub jarmarków na takowe.

Przez cały czas trwania księgosuszu t. j. od 20. stycznia z. r. do 1. lipca r. b. zaraza ta opanowała 317 miejsc, położonych w 47 powiatach. Zasłabło tamże z 136.534 sztuk bydła rogatego należnego do 1119 osad, 5930 sztuk.

Z tej liczby wyzdrowiało 654, padło 3765, zaś zabito obuchem 3315 sztuk, z których 1511 sztuk niewątpliwie zapadło na zarazę, a 1804 sztuk było w podejrzeniu.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 30. czerwca 1868.

Dnia 7. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został zeszyt XXXIII. dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 82. Ustawa z dnia 29. czerwca 1868 względem przeprowadzenia wyborów bezpośrednich do izby deputowanych rady państwa.

Nr. 83. Ustawa z dnia 30. czerwca 1868 upoważniająca ministeryum do prowizorycznej zmiany statutów i regulaminu uprzyw. austryackiego banku narodowego.

Nr. 84. Ustawa z dnia 1. lipca 1868 upoważniająca ministeryum krajów i królestw w radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej ugody względem wybicia nowej monety zdawkowej i ściągnięcia monety zdawkowej papierowej,

Część nieurzędowa.

„Gazeta wiedeńska“ podaje do wiadomości co następuje: Za wdaniem się c. k. ministerstwa rolnictwa, c. k. ministeryum wojny dla całego państwa upoważniło w drodze telegraficznej władze wojskowe wszystkich krajów koronnych z wyjątkiem Dalmacyi, aby na żądanie właścicieli ziemskich dostawiały w razie nagłej potrzeby na 10 lub 14 dni do pomocy przy tegorocznych żniwach żołnierzy z czwartych i piątych batalionów, o ile ci dobrowolnie przystaną na umówioną z góry płacę.

Podaje się to z tą uwagą do wiadomości powszechnej, że właściciele ziemscy chcący użyć wojska do żniwa, winni udać się w tym względzie do właściwych władz wojskowych.

Jak donosi „Oesterr. Corr.“ władze polityczne celem uproszczenia sprawy upoważnione zostały wywydawać aż do dalszego rozporządzenia kwoty dotacyjne z funduszu szkolnego, które pewne szkoły trywialne na podstawie szczególnych upoważnień ministerstwa na przeciąg lat kilku otrzymały, a to z ścisłem dotrzymaniem terminu, lub dopóki te fundusze nie będą mogły być przekazane na gminy. Pozwolenie to jednak, ponieważ uregulowanie kosztów utrzymania szkół ludowych w drodze konstytucyjnej koniecznie przeprowadzonem być musi, w każdym razie wydaje się tylko na dwa a najwięcej trzy lata. Inne wydatki tego rodzaju, nie przewidziane w preliminarzu funduszu szkolnego, mogą być pozwalane tylko przez ministerstwo oświecenia na podstawie umotywowanych przedstawień.

O stanie kwestyi względem ugody z Kroatami pisze „Zagrzebska gazeta“, że żądane ze strony kroackiej oddzielenie i samoistna administracya finansów krajowych spotykają znaczne trudności ze strony węgierskiej. Tak większość jak mniejszość kroackiej deputacyi regnikolarnej konferowała w ostatnich dniach z węgierskim prezydentem ministrów hr. Andrassym, a „Gazeta zagrzebska“ utrzymuje, że Deak i Ghyczy zgadzają się na żądania Kroatów, i przepowiada z pewnością, że ostatecznie i rząd węgierski je przyjmie. Zresztą spodziewa się tenże dziennik, że jeżeli nie zajdą jakieś nieprzewidziane okoliczności, to deputacya regnikolarna ukończy swoje rokowania w ciągu przyszłego tygodnia.

W Berlinie nie obchodzono tego roku rocznicy dnia 3. lipca, t. j. zwycięztwa pod Königgrätz. Dzienniki wiedeńskie pochwalając to postępowanie pełne taktu, powiadają, że ten dzień pamiątkowy zwycięztwa nad współplemieńcami powinienby był zawsze w takiem milczeniu przemijać. Ograniczono się tylko do bankietów w koszarach i kasynach oficerskich. „Uroczysty obchód w szerszych kołach — pisze „Gazeta królewiecka“ — byłby zupełnie niestosownym i niepojętym. Königgrätz pozostanie w historyi wypadkiem stanowiącym epokę, ale ze stanowiska polityki będzie on tylko aktem chwilowej konieczności. Nasze narodowe odrodzenie, jeżeli rzeczywiście przyjdzie do skutku, datować będzie swój początek od innych wypadków, a nie od krwawego pola bitwy pod Sadową.“

O znoszeniu fortyfikacyi Luxemburgskich donoszą dzienniki berlińskie co następuje: „Przed pół rokiem pracowało pół tuzina ludzi około twierdzy Luxemburgskiej, niby to znosząc fortyfikacye, ale teraz i ta garstka ludzi zawiesiła swoje roboty. Byłoby dobrze, gdyby półurzędowe organa to doniesienie sprostować mogły.

W Anglii jest teraz Robert Napier bohaterem dnia. Królowa i parlament, arystokracya i lud uprzedzają się w powitaniach zwycięzcy abisyńskiego. I w rzeczy samej można Roberta Napier nazwać szczęśliwym, gdyż powiodło mu się po raz już trzeci zasłużyć sobie na wdzięczność swojej ojczyzny. Izba wyższa przyjęła następujący wniosek na złożenie podziękowania naczelnikom wyprawy abisyńskiej: Żeby izba oświadczyła podziękowanie jenerałowi Robertowi Napier za wzorową zręczność, szczególną energię i wytrwałość, z jaką obmyślał i przeprowadził wyprawę abisyńską, w skutek której armia Króla Teodora zwyciężoną została przez wojska angielskie i cześć Anglii została zachowaną przez uwolnienie posła angielskiego i innych poddanych angielskich, oraz przez zburzenie twierdzy Magdali. Podobneż podziękowanie uchwaliła izba i dla podwładnych jenerałów i w ogóle wszystkich oficerów expedycyi abisyńskiej.

Angielskie dzienniki rozbierają kwartalny wykaz dochodów państwa, który w stosunku do odnośnego kwartału w roku przeszłym wykazuje nadwyżkę 502.000 funtów szterlingów i przychodzą do tego wniosku, że ta nadwyżka jest tylko pozorną i wynika z dodatku do podatku dochodowego, którego ogólna suma wynosi teraz 2,269.000 funtów szterlingów. Jeżeli się więc tę propozycyę odciągnie, to okazuje się ubytek w dochodach w stosunku do roku przeszłego o 190.000 funtów szterlingów. Przes to należy doliczyć mięszane dochody podane na 261.000 funtów szterlingów, które w rzeczywistości nie przedstawiają wyższych dochodów z podatków, lecz powinny być odniesione do spłat. Przez odciągnienie pozornej nadwyżki od tego ogólnego rezultatu okazuje się, że zamiast nadwyżki czyste umniejszenie dochodów państwa wynosi na przyszły kwartał 453.000 funtów szterlingów.

Mowa ministra stanu Rouhera w francuskiem ciele prawodawczem na posiedzeniu w d. 4. b. m. zawierała między innemi ustęp następujący: co do Niemiec przyjęliśmy jako zasadę uszanowanie ich istnienia, w kwestyach dotyczących części kraju położonych najbliżej naszej granicy, zgodziliśmy się na zasadę wolności i niezawisłości, okazując najwyraźniej zamiar wstrzymania się od wszelkiej zaczepki.

Żądaliśmy, aby się i drudzy wstrzymali przyznając podobnież samodzielnym państwom niezawisłość. Przypuszczamy wojnę tylko dla obrony, nie powiem naszego terytoryum, ale naszej godności, naszego honoru i wpływu. Opozycya chce pokoju, większość pragnie go jeszcze bardziej. Rząd podziela życzenia większości i kraju, i pragnie utrzymać pokój w Europie ale z uwzględnieniem godności własnej.

Dzienniki paryskie okrom debaty nad budżetem zajmują się prawie wyłącznie stosunkami niemieckiemi i zdrowiem hr. Bismarka. „France“ upewnia, że jego cierpienie nerwowe tak się pogorszyło, iż lekarze nakazali mu jak najostrzej najzupełniejszy spokój. „Journal de Paris“ utrzymuje przeciwnie, że hr. w krótkim czasie obejmie znowu kierownictwo spraw państwa.

Tenże dziennik paryski donosi, że w kołach politycznych francuskich mówią o handlowem i wojskowem przymierzu pomiędzy Holandyą, Belgią i Francyą. Dzienniki niemieckie utrzymują, że ta pogłoska jest zupełnie fałszywa i że szczególnie Belgia ma się bardzo na ostrożności, żeby nie wpaść w szpony Francyi.

Francuskie dzienniki ogłaszają notę jenerała Menabrea do posła włoskiego p. Nigry w Paryżu, datowaną dnia 24. stycznia b. r., w której to nocie oświadcza rząd włoski swoją gotowość do wejścia w układy co do ustanowienia pewnego modus vivendi pomiędzy królestwem włoskiem a stolicą apostolską. Z początku zaprzeczały dzienniki urzędowe włoskie istnienie tej noty. Teraz jednak przyznaje „Corr. ital.“, że ona jest autentyczną, i dodaje, że w załączeniu były już proponowane pewne punkta do ugody przez rząd włoski. Tenże dziennik daje do zrozumienia, że na to oświadczenie nie otrzymał rząd włoski odpowiedzi, co zasługuje na uwagę.

Półurzędowe dzienniki paryskie opisują z wielkim zadowoleniem festyn, który Amerykanie zamieszkali w Paryżu wraz z posłem Stanów Zjednoczonych jenerałem Dixem wyprawili w Pre Catelan d. 7. b. m. jako w rocznicę ogłoszenia niepodległości Ameryki północnej. Nigdy jeszcze pisze „Patrie“ festyn ten nie był obchodzony w Paryżu z taką uroczystością jak tym razem. Z wyższych urzędników paryskich znajdował się na tej uroczystości prefekt departamentu Sekwany.

Do „Journ. Genf“ donoszą z Paryża, jakoby poseł rosyjski przy dworze francuskim starał się o

przyprowadzenie do skutku zjazdu Cesarza Napoleona III. z Cesarzem rosyjskim. Zjazd ten miałby nastąpić w Kissingen w celu porozumienia się co do ogólnego rozbrojenia, która będzie najlepszą gwarancyą ogólnego pokoju europejskiego. Najnowsza korespondencya tegoż dziennika donosi, że nim ogólne rozbrojenie przyjdzie do skutku, zajmują się tymczasem ulepszeniem karabinów Chassepota.

Druga izba włoska zajmuje się główni wotowaniem pojedynczych artykułów projektu ustawy względem sposobu wybierania podatków. Na posiedzeniu z d. 2. b. m. przyjęto ten artykuł, który gminy robi odpowiedzialnemi za pobór podatków i organa władz gminnych mianuje poborcami. Jakkolwiek wielu mowców przeciwko temu rozporządzeniu przemawiało, obstając przytem, żeby w reprezentowanych przez nich okręgach dotychczasowy sposób wybierania podatków był zatrzymany, toć jednak przyjęła izba ostatecznie projekt ministeryalny.

We Włoszech trwają ciągle werbunki. Jest to fakt, który organa rządowe daremnie usiłują zaprzeczyć. Korespondent do „A. Z.“ z nad granicy włoskiej upewnia jednak, że o nowej wyprawie Garibaldego na Rzym nie można nawet myśleć.“ Jeżeli partya czynu myśli wykonać zamach, to nie poprowadzi tym razem zastępów swoich na Rzym, lecz na barykady. To też rząd florencki ma się na „ostrożności.“ „Liberté“ utrzymuje, że owe niby garibaldzistoskie werbunki na granicy rzymskiej są dziełem ajentów burbońskich, i że w pałacu Farnese spodziewają się, że wzniecenie rozruchów na granicy rzymskiej, wywoła legitymistowską rewolucyę w Neapolitańskiem. W Tuileryach dawno już mają najdokładniejsze wiadomości o tych agitacyach, i porobiono stosowne doniesienia dworowi florenckiemu. Skutkiem tego nakazał rząd włoski najostrzejsze strzeżenie granicy neapolitańskiej.

W Medyolanie wziął rząd w posiadanie kilka kościołów zamkniętych. Dnia 1. b. m. wydarzył się skandal uliczny, charakteryzujący usposobienie tamtejszej ludności. Kilkunastu młodych ludzi rzucało kamieniami na arcybiskupa jadącego na wizytacyę do klasztoru zakonnic św. Zofii. Kilka kamieni wpadło do klasztoru. Policya położyła wreszcie koniec tej burdzie.

Papież zwiedzał d. 2. b. m. obóz swojego wojska rozbity na płaskowyżu Rocca di Papa. Podróż do tego miejsca odbywał ojciec św. częścią koleją, częścią powozem, a częścią w lektyce. W obozie odprawił sam papież mszę św. i wśród okrzyków pełnych entuzyazmu udzielił wojsku błogosławieństwo apostolskie. Ztamtąd udał się ojciec św. pieszo stromą drożyną do miasta Rocca di Papa, następnie do Grotta ferrato, Frascati i Termini, zwiedzał we wszystkich tych miejscach kościoły, klasztory i publiczne gmachy i udzielał ludności apostolskie błogosławieństwo, witany wszędzie z entuzyazmem. Wieczorem powrócił papież do Rzymu.

„Corr. Havas“ otrzymuje z Rzymu opisanie ceremonii, z jaką ogłoszono bulę papieską, zwołującą sobór powszechny. W pośród atrium bazyliki św. Piotra, na lewo od wielkiej bramy wystawiono mownicę, około której ustawiono ławki okryte dywanami. Na tych ławkach zajęli miejsca protonotaryusze apostolscy. Jeden z nich wstąpił na mownicę, i grzmot trąb i bębnów zapowiedział czytanie buli, którą też mowca donośnym głosem odczytał, poczem dwa egzemplarze buli na słupach kościoła u wchodu przybito. Ciż sami urzędnicy udali się następnie do św. Jana laterańskiego i do kościoła Maria Maggiore, gdzie bulę w ten sam sposób ogłoszono.

Smutny stan rzeczy w południowych Włoszech charakteryzuje rozporządzenie delegacyi prowincyonalnej w Cosenza. Wciągnęła ona w swój budżet sumę 26.000 lirow, przeznaczonych do rozdzielenia na premie dla tych, którzyby pojmali lub zabili bryganta.

Książę Milan przybył dn. 4go b. m. o godz. wpół do 6. wieczorem na posiedzenie skupczyny, był powitany i przy odejściu pożegnany z niewysłowionym zapałem.

Prezydujący zamknął tegoż dnia o godzinie 7. wieczór tegoroczną sesyę skupczyny, dziękując zgromadzeniu w imieniu rządu i księcia Milana za patryotyczne poświęcenie, za szczęśliwe i roztropne załatwienie kwestyi bieżących za oględne postępowanie i wytrwałość.

W ciągu posiedzenia prezydujący zawiadomił zgromadzenie o ostatnich rozporządzeniach rządu, o postępie śledztwa w sprawie spisku, nakoniec wyjaśnił wewnętrzne i zewnętrzne położenie Serbii.

Żywe oznaki zaufania dla rządu przerwały prezydentowi mowę.

Na poprzednich posiedzeniach Skupczyna przyjęła następujące przedłożone jej do uchwalenia rezolucye.

Corocznie i aż do pełnoletności księcia a więc przez trzy lata Skupczyna przynajmniej raz zwołana być powinna.

Rząd ma przeprowadzić proces o morderstwo z wszelką surowością i jak najspieszniej, a winnych ukarać bez żadnego względu. Rodziny Karagieorgiewiczów i Nenadowiczów wywołują się z kraju. Majątki ich jako zdrajców kraju konfiskują się na wynagrodzenie krajowi strat poniesionych.

Władze i urzędnicy pozostają na posadach nadanych im przez księcia Michała. Niegodni mają być natychmiast oddaleni z utratą prawa do pensyi.

W Topczider w miejscu, gdzie książę Michał został zamordowany, ma być na jego cześć postawiona kolumna.

Siła zbrojna ma być rozwinięta według planu ś. p. księcia, a istniejące szkoły wojskowe mają być rozszerzone i ulepszone.

Przeciwko dyrekcyi policyi w Belgradzie, która pozwoliła przygotowywać zamach przez czas tak długi, wytoczyć śledztwo.

Każdy Serb jest odpowiedzialnym za życie księcia Milana.

Rząd obowiązanym jest utrzymać z mocarstwami zagranicznemi przyjaźne stosunki zawiązane przez księcia Michała.

Izba rumuńska na jednem z ostatnich posiedzień swoich, uchwaliła 25 ustaw. Najważniejsze z tych są: ustawa o policyi wiejskiej, o wolnym od cła przywozie zboża z zagranicy, o wynagrodzeniu Rosyi w kwocie dwóch milionów za pozostawiony materyał budowniczy w byłych twierdzach Ismail i Chilia, o obu koncesyach na koleje żelazne; ustawa względem organizacyi armii, o dostawienie 10.000 rekruta na rok 1868, o biciu narodowych pieniędzy srebrnych i o urządzeniu mennicy krajowej. Prócz tego uchwaliła izba pensye dla 101 osób i wydała kilki indygenatów. Większa część tych ustaw nie przeszła jeszcze przez senat i prawdopodobnie w senacie się nie utrzyma jeżeli nowe wybory nie wypadną inaczej jak ostatnie. Aby to nie nastąpiło starają się usilnie bojarowie. Prawdopodobną jednak jest rzeczą, że jeżeli przedłożenie rządowe znajdzie silną opozycyę w senacie, to senat nie tylko zostanie rozwiązany, ale nawet zupełnie będzie pominięty. Jako wstęp do tego kroku, można uważać artykuły w półurzędowym „Romunal“, które starają się udowodnić, że system jednoizbowy, jest o wiele lepszym od dwuizbowego.

Jak się dowiaduje „France“ Porta ottomańska wyniosła znowu chrześcianina do wysokiego urzędu. Ormianin Mikail-Effendi-Portugal Oglon, wychowaniec szkoły ormiańskiej w Paryżu, mianowany został w miejsce Framo baszy dyrektorem myt w Gałaczu.

Kronika.

(Posiedzenie rady miejskiej) odbędzie się dziś o godzinie 6tej wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Sprawy zapisane na programie ostatniego posiedzenia. mianowicie: 1) Wybór czterech członków do komitetu zawiadującego miejskim zakładem sierót. 2) Wnioski naglące sekcyi III. względem dostawy rur żelaznych do wodociągów. Sprawozd. radny p. Slaski. 3) Statut dla gminy miasta Lwowa. (Dokończenie). Sprawozd. radny p. Dr. Rajski. 4) Wniosek sekcyi V. względem objęcia gymnazyum Franciszka Józefa na koszt i opiekę gminy. Sprawozd. radny p. Dr. Madejski. 5) Prośba nauczycieli miejskich szkół ludowych o dodatek drożyzny. Sprawozd. radny ks. Formanios.

(Wypadki miejscowe.) W nocy z 7. na 8. b. m. złodzieje włamali się do komórki pewnego domu przy placu franciszkańskim i zabrali nietylko rzeczy tam się znajdujące, ale nawet drzwi. Dnia 7. b. m. zrana kilku rzeźników z placu halickiego stawiło opór organom dozoru targowego chcącym skonfiskować złe mięso. Jeden z nich puścił się nawet w pogoń za sługą miejskim i w ulicy halickiej rzucił za nim kamieniem, lecz nie trafił go, a natomiast stłukł szybę w wystawie sklepu galanteryjnego i zrobił szkodę przeszło na 50 złr.

(Bunt włościański.) W Rudzie sieleckiej pod Kamionką strumiłową, przyznano tamtejszemu kościołowi w zamian za prawo paszenia łąkę, której posiadanie było jeszcze spornem pomiędzy gminą a dworem. Gdy więc dn. 25. i 26. z. m. komisya polityczna zjechała na miejsce, aby łąkę odgraniczyć, zbuntowała się cała gmina i komisyę do ustąpienia przymusiła. Wysłano tam już wojsko.

(Usiłowanie otrucia.) W Jasienicy solnej pod Drohobyczą pewien parobek usiłował temi dniami struć rodzinę swego służbodawcy i w tym celu wrzucił do jadła garść korzonków ciemierzycy drobno pokrajanych. Gospodyni myślała z początku, że to trociny, które ktoś wrzucił przez złożliwość i dała jadło świni, lecz ta wkrótce potem zdechła. W skutek tego zrobiono doniesienie do sądu i ów parobek został uwięziony.

(Nieszczęsne wypadki.) W Oryszkowcach w pow. husiatyńskim dn. 3. b. m. Piotr Skikiewicz cieśla, budując stajnię, został ugodzony przez belkę z góry spadającą i w skutek tego umarł, W Komarnie dn. 4. b. m. włościanin Fedko Kruk wracając w nocy do stawu, wpadł przypadkiem do kanału odprowadzającego wodę ze stawu i utonął.

(Pożary.) Dnia 14. z. m. w nocy w Osieku w pow. jasielskim spaliły się trzy domy, ogień był podłożony; dnia 24. z. m. w Gorzycach w pow. tarnobrzegskim karczma i 6 zagród włościańskich, skutkiem nieostrożności, szkoda 8281 złr.; dnia 26. z. m. w Ostapkowcach w pow. kołomyjskim dom włościański z budynkami gospodarskiemi, szkoda wynosi 100 złr. ogień miał być podłożony; dnia 30. z. m. w Ujeździe w pow. krakowskim budynek dworski a w Węgrzynowicach 5 stodół włościańskich, szkoda wynosi 2500 złr.; dnia 2. b. m. w Rachinie w pow. doliniańskim, skutkiem nieostrożności dom włościański, szkoda 300 złr.

(Nadane ordery.) Najjaśn. Pan na przedstawienie kanclerza państwa, ministra cesarskiego domu i spraw zewnętrznych nadał najwyższem postanowieniem z dnia 2. b. m. c. k. ajentowi i konzulowi jeneralnemu w Bukareszcie Br. Eder order żelaznej korony, a c. k. radcy namiestnictwa i dyrektorowi c. k. konzulatu jeneralnego w Jassach Wolfarthowi krzyż kawalerski orderu Leopolda z uwolnieniem od tax.

(Wycieczka Sokoła do Poznania.) O przybyciu gości galicyjskich do Poznania donosi „Dziennik poznański“: W zeszłą sobotę o 10tej godzinie wieczorem przybyli osobnym pociągiem z upragnieniem oczekiwani goście galicyjscy. Na około dworca kolei żelaznej zebrało się kilka tysięcy ludzi, którzy za zbliżeniem się pociągu podnieśli rozgłośny i nieustający okrzyk powitania. Gdy pociąg stanął, wychodzący z wagonów goście galicyjscy zastali już na peronie w półkole ustawionych członków komitetu, z pośrodka których p. Julian Bukowiecki, stanąwszy na podwyższonem miejscu, przemówił na powitanie gości od Karpat w kilku gorących a serdecznych słowach. Następnie udali się szanowni goście przed dworzec, gdzie już na nich czekały przygotowane powozy, które ich odwiozły częścią do prywatnych domów, częścią do hotelów. Nazajutrz w niedzielę widzieć mogłeś szanownych gości zwiedzających znaczniejsze kościoły, przedewszystkiem katedrę i farę. O 2giej godzinie z południa rozpoczął się obiad, w którym przeszło 600 osób wzięło udział. Przy obiedzie wzniósł pierwsze zdrowie Galicyan Dr. Liebelt, na które odpowiedział p. Dobrzański, tłómacząc przy tej sposobności zawiązanie Towarzystwa Sokołów. Następnie przemówił p. Danilewski jako delegat z Prus zachodnich, i wzniósł zdrowie dam polskich. P. Niegolewski wzniósł zdrowie duchowieństwa galicyjskiego tak unickiego jak katolickiego, reprezentowanego przez kilku duchownych, na które odpowiedział ks. Adam Rąpała. P. Adam Żółtowski wzniósł zdrowie Wincentego Pola, poczem nastąpiło kilka jeszcze innych toastów. W czasie uczty, w której także i płeć piękna brała udział, przybyło z prowincyi i od stowarzyszenia polskich rzemieślników w Berlinie kilka powitalnych telegramów. O 8mej godzinie rozpoczęło się przedstawienie teatralne Adrienny Lecouvreur. Teatr był przepełniony. Artyści odegrali sztukę ze znanym artyzmem. Bliższe szczegóły przyjęcia i pobytu gości galicyjskich w naszem mieście odkładamy na poźniej.

Ten sam dziennik donosi z Wrocławia: „Wiedząc dobrze czas przyjścia pociągu nadzwyczajnego, który nam miał przywieść miłych gości z Galicyi, udała się ludność polska z Wrocławia, reprezentowana najliczniej przez młodzież akademicką, na dworzec kolei centralnej, celem powitania przybywających. Kilka minut po godzinie 5. po odejściu pociągu do Poznania, kiedy spodziewano się przybycia nadzwyczajnego pociągu od Mysłowic, inspektor kolei z pomocą szafnerów wyprosił czekających z peronu do sali, poczem wszystkie wyjścia pozamykano i obstawiono wartą z jednej i drugiej strony. Ponieważ dozór kolei poprzednio przyobiecał wolny wstęp na peron i oznaczył 20 minut na zatrzymanie się pociągu, nie zważano bardzo na surowego urzędnika, który o zezwoleniu dozoru zapewne nic nie wiedząc, wykonywał swą powinność za nadto gorliwie. Tymczasem rachuba ta zawiodła, a pomimo gorliwych poszukiwań władza kolei nie dała się wcale wynaleść, chociaż zwyczajnie codziennie biuro jej musi być i jest otwarte. Mimo protestacyi, policya jak i służba kolei została niewzruszoną i żadnego wyjścia nie zostawiono publiczności. W tem świst lokomotywy oznajmił przybycie gości; pomiędzy czekającymi zrobił się popłoch, każdy dążył do okna, pragnąc chociaż tylko ujrzeć gości z takiem upragnieniem oczekiwanych. Wszakże spełnienie nawet tak skromnego życzenia zdawało się władzy, według wszelkiego prawdopodobieństwa politycznie niebezpiecznem. Pociąg stanął, ale gdzie, nie mógł nikt dojrzeć. Rozpierzcha się tedy młodzież spiesznie po lokalach obszernego dworca, szukając koniecznie wyjścia na peron, aby dotrzeć do braci. Jednak próżne to były usiłowania, żadne drzwi nie zostały otwarte, nacierających odpychano z bezwzględną rubasznością. Z prawdziwą rozpaczą biegała młodzież, usiłując koniecznie dostać się na peron. Trwało to z 10 minut; poczem usłyszano świst odchodzącego pociągu i po chwilce zostało kilka wyjść na peron wolnych od straży. Tłoczącym się atoli hurmem oświadczyli, kłaniając się z uśmiechem policyanci: „sind schon weg.“ To niepodobna! dało się słyszeć wiele głosów tych, którzy osobiście byli u dozoru i od niego otrzymali wyraźne pozwolenie wolnego wstępu na peron. Niestety była to prawda! Po niedługim czasie pokazało się kilku z mło-

dzieży, którzy mimo ścisłej straży wcisnęli się jednak na peron i widzieli przynajmniej przybywających w pociągu. Ci rozwiązali tajemnicę — zwiedziono nas! Podczas kiedy dozór oznaczył miejsce przybycia pociągu, gdzie też część publiczności i akademików z wieńcami, przeznaczonemi na ustrojenie pociągu czekała, pokierowano i zatrzymano go zupełnie w innem miejscu właściwie po za terytoryum dworca. Przybyłych nie wypuszczono wcale z wagonów. Tak więc nasza najmilsza nadzieja przywitania się z braćmi i uczczenia ich chociaż w przejeździe, kiedy inaczej nie możemy, nie została niestety urzeczywistniona."

(Łapanie psów na ulicach Londynu.) W Londynie łapanie psów błąkajacych się po ulicach odbywa się tak jak gdzieindziej pod dozorem policyi, jednak z tą różnicą, że policya tamtejsza biorąc się praktycznie do rzeczy, pozyskała sobie w tym względzie potężnych sprzymierzeńców w ulicznikach i płaci im za każdego złowionego psa 3 do 6 dolarów według rasy. Tak ulicznicy, którzy w wielu miastach stałego lądu są czyścicielowi często największą przeszkodą w wykonywaniu rzemiosła, w Londynie są policyi pomocnymi.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 8. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Rzepak ozimy 150 ℔ netto 8.25 (na drugą połowę sierpnia ab Przemyśl).

Ostatnia poczta.

Peszt, 7. lipca. Na dzisiejszem posiedzeniu izby niższej przyjęto bez zmiany ostatnie paragrafy projektu stawy względem podatku gruntowego.

Wotum separatum Ghyczego co do projektu ustawy względem podatku domowego zostało odrzucone i projekt ustawy przyjęto jako przedmiot debaty specyalnej.

Paryż, 7. lipca. W ciele prawodawczem debatowano dziś nad kredytami dodatkowemi na rok 1868. Przyjęto dwa pierwsze oddziały budzetu ministerstwa wojny. Następnie rozpoczęła się debata nad poprawką komisyi, która przy trzecim oddziele proponuje zniżenie tegoż o milion. Gressier broni poprawkę.

Niel przemawia przeciw poprawce i mówi, że armia w roku 1867 nie byłaby mogła walczyć skutecznie przeciw sąsiedniemu mocarstwu. Trzeba się przygotować na wszelki wypadek i Francyi dać w jej własnym domu, gwarancyę pokoju. Z dniem 1. stycznia 1868 czynny stan armii wynosił 418.000 ludzi, w istocie więcej jak budżet pozwalał. Pomnożenie powstało przez częściowe powołanie rezerwistów, aby się nauczyli używać nowej broni. Nadeszła wiosna, znikła obawa wojny, i Cesarz pozwolił puścić na urlop 12.000 ludzi. Stan czynny przewyższał jednak zawsze granice zakreślone budżetem, który pozwalał tylko 400.000 wojska. Po powrocie z Chalons Cesarz pozwolił znowu puścić na urlop pewną ilość wojska jeszcze niewiadomą. W 16 pułkach stojących w obozie pod Chalons dozwolono urlopy półroczne. Środek ten przywróci równowagę w budżecie. Marszałek Niel odrzuca poprawkę komisyi.

Legris natomiast popiera ją. Niel miał potem mowę, w której obstawał za odrzuceniem poprawki. Poprawka została wzięta pod rozwagę, i zaczęła się debata nad drugą poprawką.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8. lipca.

Hotel George: PP. Br. Päumann Ant., c. k. radca dworu, z Wiednia. — Hr. Tyszkiewicz Zdz , z Wyziniec. — Basilewski Alex., z Paryża. — Pieńczykowski Józef, z Wybranówki. — Morawski Konst., z Podhorec. — Winnicki Tyt , z Nadycz.

Hotel europejski: Domiczek Jan. z Gródka. — Medwey Fran , z Sasowa. — Papara Henr., z Zubowmostów. — Rylski Henr., z Błazniowa.

Hotel Kuhna: Winogrodzki Przem , z Hłuboczka małego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8, lipca.

PP. Bocheński Józef, do Muzyłowa. — Chujecki Stan , do Zarzycy. — Hr Dzieduszycki Alex , do Izydorówki. — Lewicki Fel , do Sandomirza. — Niedzielski Ant , do Zubawy. — Obertyński Wład., do Leszkowa. — Stojowski Szcz., do Olchówki. — Grossul Tolstoy Jan, do Krakowa — Br. Brückmann Henr., do Meniczy. — Katyński Stan., do Grodowic. — Piaskowski Mik., do Sokala.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 8. lipca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	325 57	+ 11.5	89.	Z b. sł.	10
2. god po poł.	325 86	+ 15 5	79.	PdZ. sł.	9
10.god.wiecz.	326 26	+ 14.7	87.	Z b sł	7

Rano mgła, w południe deszcz = 0.00.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.): **„Gringoire"**, dramat w 1 akcie. Po raz pierwszy. **„Der Geitzige"**, komedya w 5 aktach po raz pierwszy; czwarty występ p. Józefa Lewińsky z Wiednia.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskutecz. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
Dnia 8. lipca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	209	25	209	25	208	—	209	25
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	183	50	184	75
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. T. kr. gal. w m.k. (bez kuponów)	—	—	—	—	77	70	78	20
Listy z. T. kr. gal. w w. a. (bez kuponów)	—	—	—	—	74	—	74	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	88	—	88	50
Oblig. ind. gal.	68.60	69	68	73	68	40	68	90
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7 %	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	89	25	90	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em.	—	—	—	—	77	25	78	—
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	31	5	36
Dukat cesarski	—	—	—	—	5	36	5	41
Napoleondor	—	—	—	—	9	2	9	9
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	74	1	79
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	54¼	1	55¼
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	32	9	40
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	68½	1	69½
Srebro	—	—	—	—	110	50	111	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. lipca 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	63 35	62 50
od kwietnia do października po 5%	63 30	63 50
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 o 5% latach	69 —	69 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	73.—	74.—
Metaliki po 5%	58.50	58 70
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	166.—	166.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	165.50	166.—
Przez. do wyl. z r. 1854	80 —	80.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	87 10	87.30
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	95 25	95.50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	92 10	92 30
Renty Como po 42 lir. aust.	22 50	23.—

B. Krajów koronnych.

(Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.)

	pien.	towar
Niższej Austryi	85 75	86.—
Czech	91.70	92 50
Węgier	76 -	76.50
Galicyi	68 —	68 50
Siedmiogrodu	69.75	70.50
Bukowiny	67.—	68 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	100.25	100.75

2. Akcye.

	pien.	towar
Banku narodowego	745.—	747.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	198 30	198.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	616.—	618.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	145 —	145.50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1812.—	1815.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	256.10	256.30
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	182 30	182 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	162 75	163.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	210 60	210.80
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	182.—	183.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	528 —	530.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	74.—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)	pien.	towar
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	92 70	92 90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	73.—	73.50
Galic. banku hyp. po 6%	88.—	88 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	92 25	92.75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	98.50	99.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar
Kol. półn. po 100 złr. m. k.	88.50	89.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr	95.50	96 —

5. Losy.

(za sztukę.)	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	135 60	136 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	92 —
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a.	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	175.—	—.—
Salma „ 40 „ „	35.50	36 —
Palfiego „ 40 „ „	27.50	28 —
Clarego „ 40 „ „	29.50	30.—
St. Genois „ 40 „ „	25.50	26.—
Windischgrätza 20 „ „	20.—	20.50
Waldsteina 20 „ „	21.75	22 25
Keglevicha „ 10 „ „	13 25	13 75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol	96.—	96 25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	95.65	95.85
Berlin za 100 tal.	—.—	— —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	95.80	96.10
Hamburg za 100 M. B.	84.60	84.80
Londyn za 10 ft. szt.	114 60	114 75
Paryż za 100 fr.	45.55	45 55

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	—.—	—.—
detto. pełnej wagi	5.44	5.45
Korona	— —	— —
20frankówka	9.14 —	9.14½
Rosyjski imperyał	9.35	9 40
Talar związkowy	1.68	1.68½
Srebro	112.—	112 50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8 lipca.	złr.	kr.
5% Metaliki	58	30
„ z procentami z maja i listopada	59	—
5% pożyczka narodowa	63	30
Losy z 1860 roku	87	—
Akcye banku wiedeńskiego	747	—
„ „ kredytowego	200	70
Londyn, 10 funtów szterlingów	113	60
Srebro	111	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	37

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1478) **Edikt.** (3)

Nr. 18901. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Befriedigung der dem Jacob Strisower schuldigen Wechselsumme 180 fl. öst. W. s. N. G. am 27. Mai 1868 Nr. Exhib. 18901 die executive Feilbietung der dem Sigmund Dr. Rodakowski gehörigen, ob der Realität Nr. 144 St. in Lemberg Dom. 72. p. 77. n. 95. on. haftenden Summe pr. 6000 fl. öst. W. sammt Zinsen bewilligt wurde, welche in zwei Terminen, und zwar am 21. August 1868 und am 2. October 1868 — 10 Uhr Vormittags, bei letzterem Termine auch unter dem Nominalwerthe wird im Amtsgebäude des k. k. Landesgerichtes vorgenommen werden.

Die Summe wird mit 6000 fl. öst. W. ausgerufen, das Vadium ist mit 300. fl. öst. W. baar zu erlegen. Die Kauflustigen werden bezüglich des Tabularextractes an die hierstellige Registratur gewiesen.

Ferner werden alle jene Gläubiger, denen der Licitationsbescheid oder die in dieser Rechtssache künftig zu erlassenden Bescheide aus was immer für Ursache nicht zugestellt werden konnten, oder deren Rechte später in die Stadttafel gelangen würden, durch den ihnen zu diesem Behufe bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Sermak mit Substituirung des Hrn. Landes-Advocaten Dr. Gregorowicz und mittelst Edictes verständigt.

Lemberg, am 27. Mai 1868.

Edykt.

L. 18901. Z c. k. sądu krajowego uwiadamia się niniejszem, że dla zaspokojenia sumy wekslowej 180 zł. w. a. z przyn. winnej p. Jakóbowi Strisower z dnia 27. maja 1868 Nr. exhib. 18901 zezwala się przymusowa sprzedaż sumy 6000 zł. w. a. z procentami należącej p. Zygmundowi Rodakowskiemu a ciążącej na realności pod Nr. 144 m. we Lwowie Dom. 72. p. 77. n. 95. on., którato sprzedaż w dwóch terminach, mianowicie 21. sierpnia 1868 i 2. października 1868 o 10tej godzinie przed południem, w ostatnim zaś terminie także niżej wartości nominalnej w zabudowaniu sądowem przedsięwziąść się ma.

Sumę wywołania stanowić będzie kwota 1000 zł. w. a., wadyum ma się złożyć gotówką w kwocie 300 zł. w. a. Kupujących odseła się względem ekstraktu tabularnego do tutejszo-sądowej registratury.

W końcu wszyscy wierzyciele, którym dekret licytacyi lub inne dekreta, które w tej sprawie wydane będą, z jakiejbądź przyczyny doręczone by nie były, lub gdyby ich prawa później do tabuli miejskiej zostały wniesione, zostaną zawiadomieni przez ustanowionego w tym względzie kuratora p. adwokata Dra. Sermaka z substytucyą p. adwokata Dra. Gregorowicza i przez edykta.

Lwów, dnia 27. maja 1868.

(1533) **Kundmachung.**

Nro. 9705. Vom Tarnower k. k. Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, daß die Firma „J. Milikowski" für Buch-, Kunst- und Musikalienhandlung in Tarnów, — sodann die Procura-Firma „J. Milikowski p. pr. Wilhelm Gazda" — im hiergerichtlichen Handelsregister für Einzelnfirmen mit dem Heutigen gelöscht, dagegen die Firma „Wilhelm Gazda" für Buch-, Kunst- und Musikalienhandlung nebst Leihbibliothek in Tarnów in dem hiergerichtlichen Handelsregister für Einzelnfirmen am Heutigen eingetragen wurde.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 30. Juni 1868.

(1490) **Edykt.** (1)

L. 8968. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem pp. Barbarę z Gostkowskich Kowalewską, Zofię z Kowalewskich Łobeską, Anastazyę z Kowalewskich Duninowa, Franciszka Kowalewskiego, Teofilę Kowalewską, Ignacego Kowalewskiego, Maryannę Kowalewską, Honoratę z Kowalewskich Konradi, Pulcheryą z Kowalewskich Maliszewską, Felicyannę z Kowalewskich Paflową czyli Paftową, Ludwikę Kowalewską, Awita Wilkoszewskiego, Stefana Wilkoszewskiego, Angelę z Wilkoszewskich 1mo Kowalewską 2do voto Duninową i Katarzynę z Wilkoszewskich Radecką czyli Rodecką, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże, że przeciw nim wszystkim, jako współpozwanym, tudzież p. Wacławowi Kowalewskiemu jako pierwpozwanemu p. Teofila Znamięcka na dniu 24. maja 1868 do l. 8968 wniesła pozew względem orzeczenia, iż ⅛ część sumy 4000 złp. w stanie biernym dóbr Zembrzyce dom. 2. pag. 428. n. 17. on. i dom. 84. pag. 480. n. 11. on. intabulowana, jako przez zadawnienie zgasła, wraz z podciężarami ze stanu biernego dóbr Zembrzyce ekstabulowaną być ma, w załatwieniu którego pozwu do rozprawy termin na dzień 12. sierpnia 1868 ustanowionym został.

Gdy miejsce pobytu pomienionych współpozwanych wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tychże współpozwanych jak również na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata pana Dra. Szlachtowskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonem będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem współzapozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stawili się lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 9. czerwca 1868.

(1499) **Ogłoszenie.** (1)

L. 1106. C. k. sąd powiatowy w Bohorodczanach ogłasza niniejszem, że dla odebrania sumy 36 zł. Abrahamowi Kleinerowi i Bazylego Latyczewskiego należącej się przymusowa sprzedaż realności w Bohorodczanach pod l. domu 334 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na dniu 6. sierpnia 1868, na dniu 26. sierpnia 1868 i na dniu 3. września 1868 o 10tej godzinie przed południem w tutejszym sądzie odbędzie się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Bohorodczany, dnia 6. maja 1868.

(1535) **Edikt.** (1)

Nr. 2561. Vom k. k. Bezirksgerichte Peczenizyn wird bekannt gemacht, daß am 3ten April 1856 Frau Caroline Rożycka geborne de Begg zu Jabłonów ohne letztwillige Anordnung, doch mit Hinterlassung eines ihr als Erbtheil zugefallenen und als Depositum hiergerichts erliegenden Nachlasses pr. 98 fl. 86 kr. gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf ihre Verlassenschaft ein Erbrecht zustehe, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen Einem Jahre von heute gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden, und unter Ausweisung des Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigenfalls die Verlassenschaft, für welche inzwischen Herr Anton v. Wysoczański als Verlassenschaftscurator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Peczenizyn, am 28. Juni 1868.

(1495) **Edykt.** (1)

Nro. 8970. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż Franciszek Slęzakowski właściciel połowy realności pod l. 27 G. VII. na Kleparzu, zmarł dnia 24. lipca 1847 w Krakowie z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli przed c. k. notaryuszem Jakubowskim na dniu 23. lipca 1847 sporządzonego.

Gdy domniemani spadkobiercy Franciszka Slęzakowskiego aktem notaryalnym z dnia 21. grudnia 1848 Jana Kałużińskiego jako nabywcę wzmiankowanej realności do przyjęcia spadku i postarania się o przyznanie mu tego spadku, tudzież do przepisania tytułu własności po uregulowaniu spadku po tymże Franciszku Slęzakowskim a względnie po dopełnieniu formalności art. 12. ustawy hypotecznej z dnia 27go czerwca 1844 l. 3002 wskazanych, upoważnili; — przeto w skutek zgłoszenia się do spadku tegoż Jana Kałużińskiego na d. 24. marca 1868 do l. 5438 i w myśl powołanego art. 12. ustawy hypotecznej, wzywa się wszystkich, którzyby jakie prawo do tego spadku sobie rościli, aby w zakresie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia tego edyktu w gazecie urzędowej rachując, prawa swe tem pewniej do tut. c. k. sądu krajowego zgłosili, ile że w razie przeciwnym po upływie tego terminu przepisanie tytułu własności wzmiankowanej realności na rzecz zgłaszającego się do spadku prawonabywcy Jana Kałużińskiego zarządzonem zostanie.

Kraków, dnia 16. czerwca 1868.

(1496) **Edykt.** (1)

Nro. 5656. C. k. sąd obwodowy w Samborze Michałowi Tustanowskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, tudzież w razie śmierci tegoż nieznajomym z nazwiska, życia i miejsca pobytu spadkobiercom wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej do tutejszego sądu pod dniem 13. maja 1868 l. 5656 pozew o ekstabulacyę sumy 291 złr. 38 kr. z pn. z stanu biernego części dóbr Tessarowa „Gołuchowszczyzny" wniosły i o pomoc sądową wezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pozwany Michał Tustanowski a w razie śmierci jego domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na własny koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego a zastępcą p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle istniejących przepisów przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne dowody prawne do obrony ustanowionemu kuratorowi udzielili, albo też innego obrońcę sobie obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, w przeciwnym bowiem razie skutki z swojej opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać mają.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1498) **Edykt.** (1)

Nro. 1555. C. k. sąd powiatowy w Przemyślanach podaje do wiadomości, że pani Emilia Nanowska w tutejszym sądzie pozwem de praes. 5. czerwca 1867 l. 1331 wytoczyła spór prowizoryalny przeciw p. Mikołajowi Czajkowskiemu właścicielowi dobra Dussanów, względem turbowania w posiadaniu prawa wypasu bydła i koni w lesie w Dussanowie położonym, „Stežyna" zwanym, i że temuż p. Mikołajowi Czajkowskiemu ze względu zapadłej śmierci pozew powyższy doręczony nie został.

Gdy więc spadkobiercy ś. p. Mikołaja Czajkowskiego nie są wiadomi, ustanawia się w tym sporze dla takowych kurator w osobie p. Gracyana Boguszа dzierżawcy dóbr Dussanów i doręczając temuż pozew wyż powołany, oznacza się do rozprawy tego sporu termin na dzień 26. sierpnia 1868 o godzinie 10tej przed południem na miejscu we włości Dusanowie.

Wzywa się więc spadkobierców ś. p. Mikołaja Czajkowskiego, by na powyższym terminie sami stanęli, lub należycie umocowanego pełnomocnika sądowi wskazali, lub ustanowionemu kuratorowi informacyę do tego sporu udzielili, gdyż możebne niekorzystne następstwa sobie sami przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Przemyślany, dnia 26. czerwca 1868.

(1501) **Edykt.** (1)

Nro. 346. Ze strony c. k. sądu powiatowego miejsko - delegowanego dla okolic miasta Lwowa czyni się wiadomo, że na dniu 5. kwietnia 1805 Szymon Zając w Kulparkowie bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Ponieważ temu sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do spadku tego, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do tego spadku, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego zgłosili się z prawami swojemi do sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia wnieśli oświadczenie się za dziedzica, w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym kuratorem panem adwokatem Drem. Czemeryńskim pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy się oświadczyli za dziedziców, tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nie przyjęta, lub gdyby się nikt nie oświadczył do niego, cały spadek przez rząd jako dziedziczny sciągniętym będzie.

Lwów, dnia 29. kwietnia 1868.

(1503) **Edykt.** (1)

Nro. 5658. C. k. sąd obwodowy w Samborze Konstantemu hr. Sierakowskiemu, małżonkom Pawłowi i Annie Porembom, Rozalii Urbańskiej i Salomei Jezierskiej, wszystkim z miejsca pobytu i życia niewiadomym, a w razie ich śmierci tychże z nazwiska, pobytu i życia niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, że przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej w zastępstwie p. adwokata Szemelowskiego pozew o ekstabulacyę z stanu biernego części wsi Tejsarowa, „Gołuchowszczyzna" zwanej, obw. Stryjskiego i części wsi Obelnicy obw. Brzeżańskiego nieprawnie zahypotekowanych wierzytelności, jako to: sum małżonków Porembów 90 złr. i 460 złr. m. k. z pn., n. 42 on. i 47 on. na Gołuchowszczyznie, a n. 88 on. i 95 on. na Obelnicy, sumy 200 złr. m. k. z pn. Rozalii Urbańskiej n. 48 on. na Gołuchowszczyznie a 96 on. na Obelnicy, nareszcie Salomei Jezierskiej 400 złr. m. k. n. 49 on. na Gołuchowszczyznie i n. 97 on. na Obelnicy pozew pod dniem 13. maja 1868 l. 5658 wniesły i o pomoc sądową zawezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwani Konstanty hr. Sierakowski, małżonkowie Paweł i Anna Poremby, Rozalia Urbańska i Salomea Jezierska, tudzież tychże domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia tutejszemu sądowi nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na ich własne niebezpieczeństwo i koszta tutejszego adwokata p. Dra. Pawlińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle przepisów istniejących przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem niniejszym edyktem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne do obrony dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tegoż tutejszemu sądowi wymienili, albowiem w przeciwnym razie następstwa z opieszałości wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1516) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nr. 1802. Bei dem Lemberger Landesgerichte ist die Kerkermeistersstelle mit dem Jahresgehalte von 420 fl. öst. W. und im Vorrückungsfalle mit dem Gehalte von 367 fl. 50 kr. öst. W. in Erledigung gekommen, zu deren Wiederbesetzung hiemit der Concurs mit dem Termine von vier Wochen vom Tage der dritten Einschaltung dieser Verlautbarung im Amtsblatte der Lemberger Zeitung gerechnet, ausgeschrieben wird.

Bewerber um diese Stelle haben ihre vorschriftsmäßig eingerichteten Gesuche an das Präsidium des Lemberger Landesgerichtes in dem eben bezeichneten Termine zu überreichen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 3. Juli 1868.

(1517) **Edykt.** (2)

L. 12214. Na podstawie uchwały c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 30. maja 1868 do liczby 24328 postanawia się nad p. Kamilą z Kopystyńskich hr. Komorowską kuratela dla marnotrawstwa.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-deleg. dla miasta i przedmieść.

Lwów, dnia 10. czerwca 1868.

(1492) **Edykt.** (2)

L. 17657. C. k. sąd krajowy lwowski wzywa posiadaczy niby skradzionej na imię Rozalia Smolencowa wystawionej książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do Nr. 26794 na pierwotną wkładkę 43 zł. w. a., ażeby w przeciągu sześciu miesięcy, od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie urzędowej z tą książeczką do sądu zgłosili się, gdyż inaczej po upływie tego terminu powyższa książeczka za umorzoną uznana zostanie.

Od c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1507) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 10331. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Antoniemu Hartmann i p. Katarzynie Hartmann niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Naftali Eisenberg przeciw onym o zapłacenie sumy wekslowej 115 złr. z pn. pozew wniósł i o wydanie nakazu zapłaty prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych Antoniego Hartmann i Katarzyny Hartmann nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Jarockiego na kuratora, któremu ów nakaz doręczono.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych srodków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 30. czerwca 1868.

(1476) **Edykt.** (2)

Nro. 12604. C. k. sąd powiatowy delegowany dla miasta i przedmieść Lwowa w sprawach cywilnych czyni niniejszem z miejsca pobytu i zamieszkania nieznajomemu p. Adamowi Gorajskiemu wiadomo, że na prośbę małżonków Józefa i Augustyny Lehrów z dnia 14. czerwca 1868 do l. 12604 wydanym został dnia dzisiejszego przeciw temuż nakaz, by pomieszkanie w realności pod l. 860¼, obejmujące całe pierwsze piętro i wozownię, małżonkom Lehrom z dniem 1. listopada 1868 oddał, — i że z tego powodu dla p. Adama Gorajskiego p. adwokat Dr. Gorecki kuratorem ustanowiony.

Lwów, dnia 15. czerwca 1868.

(1474) **E d y k t.** (1)

Nro. 26805. Lwowski c. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Józefę Gołaszewską, iż tejże na prośbę Karola Śniadowskiego uchwałą z dnia dzisiejszego do liczby 26885 się poleca, aby w trzech dniach wykazała, że na jej rzecz w stanie biernym realności pod l. 311$^{2}/_{4}$ we Lwowie Dom. 41, pag. 211, n. 2 on. uskuteczniona prenotacya czteroletniego dzierżawnego posiadania browaru z przynależytościami na Krakowskiem przedmieściu pod l. 474$^{2}/_{4}$ jest usprawiedliwiona, lub w toku usprawiedliwienia zostaje, gdyż inaczej prenotacya ta na ponowną prośbę Karola Śniadowskiego z jego własnych części realności pod l. 311$^{2}/_{4}$ wykreśloną zostanie.

Gdy miejsce pobytu Józefy Gołaszewskiej nie jest wiadome, tedy został dla niej p. adw. Dr. Roiński za kuratora ustanowionym, któremu powyższą uchwałę się doręcza.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1866.

(1479) **E d y k t.** (1)

Nro. 20874. C. k. sąd krajowy we Lwowie z życia i pobytu niewiadomemu Józefowi Nowotnemu wiadomo czyni, że p. Ireneusz Fritze pod dniem 16. kwietnia b. r. do l. 20874 prośbę o justyfikacyę prenotacyi prawa trzechletniego najmu lokalności na dole położonej, w stanie biernym $^{3}/_{8}$ części realności pod l. 191 m. uwidocznionej wniósł.

Doręczając tę prośbę postanowionemu dla pana Józefa Nowotnego kuratorowi w osobie p. adwokata Roińskiego z substytucyą p. adwokata Krattera, o tem się go niniejszym edyktem z tem zawezwaniem zawiadamia, by do 14 dni wykazał, czyli prenotacya prawa trzyletniego najmu lokalności na dole ut Dom. 21, pag. 383, n. 5 on. w stanie biernym $^{3}/_{8}$ części realności pod l. 191 m., Ireneusza Fritze własnej uwidoczniona, jest justyfikowaną, lub że justyfikacya w toku rozprawy zostaje, w przeciwnym razie zmazaną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 2. maja 1868.

(1525) **Kundmachung.** (1)

Nro. 34006. Zur Besetzung der Tabak-Großtrafik in Pilzno, Tarnower Finanzbezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Diese Offerte sind unter Anschluß des Vadiums von 70 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschl. 3. August 1868, 2 Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	13.739 fl.	1$^{1}/_{2}$ kr.
und an Stempelmarken . . .	1983 „	43 „
Zusammen	15.722 fl.	44$^{1}/_{2}$ kr.

in österr. Währung.

Die näheren Licitationsbedingungen so wie auch der Erträgnißausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 30. Juni 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 34006. W celu obsadzenia głównej trafiki tytoniu połączonej ze sprzedażą marek stemplowych w Pilznie w okręgu c. k. skarbowej Dyrekcyi obwodowej w Tarnowie, rozpisuje się konkurencya przez oferty.

Te oferty zaopatrzone kwotą 70 złr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych, mają być podane włącznie do 3. sierpnia 1868, godz. 2giej po południu do c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytoniach	13.739 złr.	1$^{1}/_{2}$ kr.
a w markach stemplowych .	1983 „	43 „
Razem	15.722 złr.	44$^{1}/_{2}$ kr.

w wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż wykaz dochodu przejrzane być mogą w c. k. Dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie, tudzież w tutejszej c. k. Dyrekcyi krajowej skarbu.

Z c. k. Dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 30. czerwca 1868.

(1491) **E d y k t.** (1)

Nro. 5657. C. k. sąd obwodowy w Samborze pp. Eliaszowi Zasławskiemu, Zofii Zasławskiej i Salomei Zasławskiej jako z życia i miejsca pobytu niewiadomym, tudzież tychże z nazwiska, życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom wiadomo czyni, iż przeciw nim masy spadkowe Ksawery Witkowskiej i Ludwiki Kowalskiej w zastępstwie p. adwokata Dra. Szemelowskiego do tutejszego sądu pozew de praes. 13. maja 1868 l. 5657 o ekstabulacyę sumy 257 złr. w. w. tudzież sześcioletniej dzierżawy dóbr części Gołuchowszczyzny wraz z wszelkiemi odnośnemi pozycyami z stanu biernego tychże dóbr wniosły i o pomoc sądową wezwały, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na 4. września 1868 o godz. 10tej przed południem wyznaczonym został.

Ponieważ pozwani Eliasz Zasławski, Zofia Zasławska i Salomea Zasławska, tudzież tychże domniemalni spadkobiercy z miejsca pobytu i życia nie są wiadomi, zatem ustanawia się celem ich zastępstwa na własne ich niebezpieczeństwo i koszt tutejszego p. adwokata Dra. Pawlińskiego i tegoż zastępcę p. adwokata Dra. Ehrlicha na kuratora, z którym spór ten wedle istniejących przepisów przeprowadzonym zostanie.

Wzywa się zatem pozwanych, aby w należytym czasie albo sami się jawili, lub potrzebne do obrony dowody prawne ustanowionemu kuratorowi udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali i tegoż sądowi tutejszemu wymienili, w przeciwnym bowiem razie skutki z opieszałości swojej wyniknąć mogące sami sobie przypisać mają.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 2. czerwca 1868.

(1480) **E d y k t.** (1)

Nro. 16477. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczy niby zgubionej, na imie Stanisławy Dulęba wystawionej książeczki galicyjskiej kasy oszczędności do l. 18611 na wkładkę 45 złr. w. a., ażeby w przeciągu sześciu miesięcy powyższą książeczkę sądowi przedłożyli, rachując od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, gdyż inaczej po upływie tego terminu powyższa książeczka za umorzoną uznana zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 23. maja 1868.

(1481) **E d y k t.** (1)

Nro. 29922. Z Lwowskiego c. k. sądu krajowo-handlowego p. Teresę Cikowską z życia i z miejsca pobytu niewiadomą niniejszym edyktem zawiadamia się, że celem zastępywania jej w sprawie wekslowej z p. Wolfgang Blumenfeldem o zapłacenie 1100 złr. w. a. z pn. kuratorem p. adwokat Dr. Męciński ze substytucyą p. adwokata Dra. Roińskiego na jej własne koszta postanowiony został i temuż wyrok z dnia 13. listopada 1867 l. 56823 doręcza się.

Z c. k. sądu krajowo-handlowego.

Lwów, dnia 17. czerwca 1868.

(1482) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 87. C. k. sąd powiatowy w Liszkach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż celem sprzedaży realności włościańskiej w Mnikowie pod l. k. 108, rep. l. 149 położonej, z gruntu ornego, placu pod zabudowanie, ogrodów, łąk, pastwisk, lasu i nieużytków w przestrzeni 11 morg. 1166 sążni kwad. domu, młyna wodnego o 2 kamieniach, olearni, stajni i stodoły składającą się, tudzież ruchomości, jako to: koni para, krowy, nierogacizna i sprzęty gospodarcze przez publiczną licytacyę, a mianowicie realność w trzech terminach, t. j. w dniu 20. sierpnia, 21go września i 20. października 1868, ruchomości zaś tylko w dwóch pierwszych terminach i dopiero w ostatnim terminie poniżej ceny szacunkowej i za każdą zaofiarowaną cenę sprzedane zostaną.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w kwocie 2125 złr. 20 kr. w. a.

Bliższe warunki licytacyi każdego czasu w tutejszej registraturze przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 10. czerwca 1868.

(1528) **E d y k t.** (1)

Nro. 2922. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszym edyktem p. Karolinę hr. Skorupkową, że w sprawie egzekucyjnej Karola Kaczkowskiego przeciwko Karolinie hr. Skorupkowej względem zapłacania sumy 3150 złr. w. a. z p. n. pod dniem 21. lutego 1868 do l. 64 zapadła uchwała tutejszego sądu, protokół oddania dóbr Dąbrowica z przyległościami w fizyczne posiadanie kupiciela do sądu przyjmująca.

Gdy teraźniejsze miejsce pobytu pozwanej pani Karoliny hr. Skorupkowej nie jest wiadomem, przeto celem doręczenia właśnie wspomnionej rezolucyi, oraz wszelkich innych w tejże sprawie egzekucyjnej wydać się mających dalszych uchwał, mianuje c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanej p. Karoliny hr. Skorupkowej równie na koszt i niebezpieczeństwo tejże tutejszego adwokata p. Dra. Zbyszewskiego z zastępstwem p. adwokata Reinera, z którym sprawa ta według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzoną będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniosła, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyła, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Kraków, dnia 5. czerwca 1868.

(1531) **E d i c t.** (1)

Nro. 10572. Vom Tarnower k. k. Kreisgerichte wird dem Marcus Bernstein mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Mechel Ingber pto. 300 fl. öst. W. s. N. G. eine Wechselklage angebracht und um den Zahlungsauftrag gebeten, worüber ein Zahlungsauftrag ergangen.

Da der Aufenthaltsort des Belangten nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu Tarnów zu dessen Vertretung und auf dessen Gefahr und Kosten den hiesigen Landesadvocaten Hrn. Dr. Stojałowski als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Tarnów, am 3. Juli 1868.

(1529) **Kundmachung.** (1)

Nr. 33703. Zur Wiederbesetzung der Tabak-Großtrafik in Krzeszowice, Krakauer Finanz-Bezirkes, mit welcher auch der Verschleiß der Stempelmarken verbunden ist, wird die Concurrenz mittelst Ueberreichung schriftlicher Offerte ausgeschrieben.

Die Offerten sind unter Anschluß des Vadiums von 80 Gulden österr. Währ., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis einschließig 3ten August 1868 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1867:

an Tabak	20339 fl.	47 kr.
und an Stempelmarken	2161 „	19 „
Zusammen	22500 fl.	66 kr.

österr. Währ.

Die näheren Licitationsbedingungen, so wie auch der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau, und bei dieser k. k. Finanz-Landes-Direction eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 30. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 33703. W celu obsadzenia głównej trafiki tytuniu połączonej ze sprzedażą marków stemplowych w Krzeszowicach w okręgu c. k. skarbowej dyrekcyi obwodowej w Krakowie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 80 zł. wal. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i stosunków majątkowych mają być podane włącznie do 3. sierpnia 1868, godziny drugiej po południu do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Krakowie.

Obrót tej trafiki wynosił w roku 1867, mianowicie:

w tytuniach	20339 zł.	47 kr.
a w markach stemplowych . . .	2161 „	19 „
razem	22500 zł.	66 kr.

wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jako też wykaz dochodu, przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Krakowie, tudzież w tutejszej c. k. dyrekcyi krajowej skarbu.

Od c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 30. czerwca 1868.

(1514) **Kundmachung.** (1)

Nr. 3038. Vom Żurawnoer k. k. Bezirksgerichte wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der durch die Salamon Bratterischen Erben Fischel und Herz Bratter ersiegten Forderung pr. 350 fl. öst. Währ. und der Executionskosten pr. 3 fl. 42 kr. und 26 fl. 98 kr. öst. Währ. die executive Feilbietung der dem Elias Lempert ut Dom. Tom. II. pag. 43. gehörigen in Żurawno sub Conscr. Nro. 147 gelegenen Realitätshälfte an drei Terminen, das ist: am 6. August, 1. September und 28. September 1868, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtshause abgehalten werden wird. Am ersten und zweiten Termine wird diese Realitätshälfte nur um oder über den Schätzungswerth pr. 1151 fl. 80 kr. öst. W., am dritten auch unter dem Schätzungswerthe unter den vom Executionsführer gestellten Bedingungen, welche eben so wie der Grundbuchsauszug und Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können, an den Meistbietenden hintangegeben.

Das Vadium beträgt 115 fl. öst. W. und ist vor der Versteigerung zu Händen der Licitationscommission zu erlegen.

Hievon werden alle diejenigen Hypothekargläubiger, welche nach dem 24. April 1867 ein Pfandrecht erworben haben, oder denen der Licitationsbescheid aus was immer für einem Grunde nicht rechtzeitig zugestellt werden konnte, durch gegenwärtiges Edict mit dem verständigt, daß ihnen Herr Isaac Harnstein zum Curator bestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Żurawno, am 19. Februar 1868.

(1435) **E d i c t.**

Nr. 28263. Vom Lemberger Landes- als Handelsgerichte wird kundgemacht, daß die Firma: „Max Epstein" für eine Wechselstube in Lemberg am 22ten Mai 1868 in das Handelsregister für Eizelnfirmen eingetragen wurde.

Lemberg, am 3. Juni 1868.

(1471) **Lizitazions-Ankündigung.** (3)

Nr. 31652. Das der Reichsdomäne Janow zustehende ausschließliche Erzeugungs- und Ausschanksrecht von Bier, Brantwein, Meth, Maliniak und Wiszniak, dann das nicht ausschließliche Recht zum Weinausschanke in den herrschaftlichen Wirthshäusern wird für die Zeit vom 1. Jänner 1869 bis Ende December 1871 im Wege der schriftlichen Offertverhandlung in den nachbenannten zur Reichsdomäne Janow gehörigen, und in nachstehende Sectionen eingetheilten Ortschaften verpachtet werden, und zwar:

V. Section, bestehend aus dem Dorfe Borki Janowskie;

VI. Section, bestehend aus dem Dorfe Karaczynów mit der Colonie Schönthal;

VII. Section, bestehend aus dem Dorfe Wroców.

Der Ausrufspreis des jährlichen Pachtzinses beträgt für die V. Section . . . . . . 293 fl.
" " VI. " . . . . . . 625 "
" " VII. " . . . . . . 825 "
im Ganzen . 1743 fl. österr. Währung.

Die schriftlichen Offerten, welche auf einzelne, mehrere oder alle Sectionen lauten können, müssen vom Offerenten mit Vor- und Zunamen unter Angabe des Wohnortes eigenhändig gefertiget, gehörig gestempelt und versiegelt und mit einem zehn Percent des Ausrufspreises betragenden Vadium versehen sein, die genaue Bezeichnung des Pachtobjectes auf welches geboten wird, sowie den bestimmten Betrag des Jahrespachtzinses, welcher angeboten wird, in Ziffern und in Buchstaben ausgedrückt enthalten, und es darf darin keine Bedingung vorkommen, welche mit den Licitationsbedingnissen nicht im Einklange wäre, vielmehr muß darin die Erklärung enthalten sein, daß dem Offerenten die Licitationsbedingnisse bekannt sind, und er sich denselben unbedingt unterwirft. Diese Offerten, welche von Außen mit der Bezeichnung der Sectionen, auf welche sie lauten, versehen sein müssen, können längstens bis zum 5ten August 1868 — 6 Uhr Abends beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Lemberg überreicht werden. Später einlangende Offerten werden nicht mehr berücksichtiget. Die commissionelle Eröffnung der Offerten wird am 6. Augst 1868 um 10 Vormittags bei der k. k. Finanz - Bezirks - Direction in Lemberg stattfinden. Das h. Aerar behält sich das Recht der Wahl unter den Offerenten ohne Rücksicht auf den Meistbot vor.

Die Licitationsbedingnisse können bei der Finanz - Bezirks - Direction in Lemberg und dem k. k. Cameral - Wirthschaftsamte in Janow eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 23. Juni 1868.

Ogłoszenie licytacyi.

L. 31652. Przysłużające państwu kameralnemu Janów wyłączne prawo wyrobu i wyszynku piwa, wódki, miodu, maliniaku i wiszniaku, tudzież nie wyłączne prawo wyszynku wina w gospodach dworskich, będzie wypuszczone w dzierzawę na czas od dnia 1. stycznia 1869 do końca grudnia 1871 przez licytacyę w drodze ofert pisemnych, a to w miejscach poniżej wymienionych do państwa kameralnego Janów należących a podzielonych na następujące sekcye, jako to:

V. sekcya, składająca się z wsi Borki janowskie;

VI. sekcya, składająca się z wsi Karaczynów z kolonią Schönthal;

VII. sekcya, składająca się z wsi Wroców.

Cena wywołania rocznego czynszu dzierzawnego wynosi za V. sekcyę . . . . 293 zł.
VI. " . . . . 625 "
VII. " . . . . 825 "
ogółem 1743 zł. wal. austryackiej.

Oferty pisemne, ktore mogą opiewać na pojedyncze, na kilka lub wszystkie sekcye, muszą być własnorecznie podpisane przez oferenta, z wyrażeniem imienia i nazwiska tudzież podaniem miejsca zamieszkania, należycie ostęplowane i opieczętowane i zaopatrzone w wadyum wynoszące dziesięć procent ceny wywołania, musi w nich być dokładnie wymieniony przedmiot dzierzawy, który się licytuje, tudzież stała kwota rocznego czynszu dzierzawnego, który się oferuje wyrażona cyframi i literami a nie mogą zawierać żadnego zastrzeżenia, któreby się nie zgadzało z warunkami licytacyi, owszem powinny zawierać wyraźne oświadczenie, że warunki licytacyi są oferentowi wiadome, i że się im poddaje bez żadnego zastrzeżenia. Oferty te, na których zewnątrz wymienić należy sekcye, na które opiewają, mogą być podawane najdalej do dnia 5. sierpnia 1868 r. 6. godziny wieczór do przełożonego c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu we Lwowie. Oferty, które później nadejdą, nie będą uwzględnione. Otwarcie ofert w obec komisyi nastąpi dnia 6. sierpnia 1868 o godzinie 10. przed południem w c. k powiatowej dyrekcyi skarbu we Lwowie. Wysoki skarb zastrzega sobie prawo wyboru pomiędzy oferentami bez względu na ofiarowaną najwyższą cenę.

Warunki licytacyi mogą być przejrzane w powiatowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie i w c. k. kameralnym urzędzie gospodarczym w Janowie.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej.

Lwów, dnia 23. czerwca 1868.

(1462) **Edykt.** (2)

Nro. 2793. C. k. sąd powiatowy w Medenicach podaje do powszechnej wiadomości, iż

1) dnia 14. września 1863 w Hruszowie Hiacynt Ilewicz,

2) dnia 20. marca 1859 w Hruszowie Onufer Jachna także Jachnów zwany,

3) dnia 22. listopada 1818 w Lityni Piotr Senyszyn,

4) dnia 13. sierpnia 1836 w Krynicy Stefan Pinczuk,

wszyscy bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia, —

5) Melania 1go Sawczuk, 2go Straszowska, dnia 1. grudnia 1860 zaś z pozostawieniem kodycylu z miesiąca grudnia 1860 zmarli.

Gdy sądowi i współsukcesorom terazniejszy pobyt

ad 1) Antoniego Ilewicza syna spadkodawcy,

ad 2) Feski, Mykiety i Maryi Jachna, dzieci spadkodawcy,

ad 3) Fedia Onufrego i Kościa Iwancio, wnuków spadkodawcy, w miejsce zmarłej córki Marusi Iwanciowej z Senyszynów,

ad 4) Oleksy Szczerbaka wnuka spadkodawcy w miejsce zmarłej córki Anny Szczerbakowej z Pinczaków,

ad 5) Nastki Pulakównej, siostry spadkodawczyni, —

jako prawem powołanych współsukcesorów nie jest wiadomy, przeto wzywa się tychże, ażeby w przeciągu roku jednego od dnia niżej wyrazonego liczyć się mającego, zgłosili się w tutejszym sądzie i oświadczenie do tegoż spadku wnieśli, albowiem w przeciwnym razie spadek byłby pertraktowany ze spadkobiercami, którzyby się zgłosili i z kuratorem

ad 1) W. księdzem Janem Korostyńskim,

ad 2) Iwanem Jachna,

ad 3) Wasylem Charowem,

ad 4) Mateuszem Prystaszem,

ad 5) Mikołajem Straszowskim, —

dla nich ustanowionymi.

Z c. k. sądu powiatowego.

Medenice, dnia 31. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

(1538) **Kundmachung.**

Von Seite der General-Direction der k. k. priv. Lemberg - Czernowitz-Eisenbahngesellschaft, wird hiemit eine Offertverhandlung für die Vergebung der Hochbau - Arbeiten in den Stationen: Czernowitz (Volksgarten), Kuczurmare, Hliboka, Czerepkoutz, Hadikfalva, Mileschoutz und Itzkany - Suczawa ausgeschrieben.

Die bezüglichen Pläne, Kostenüberschläge, Bedingnisse und Preistabellen können bei der General-Direction in Wien — letztere auch bei der Bauleitung in Czernowitz — täglich von 9 Uhr Vormittags bis 5 Uhr Nachmittags eingesehen werden.

Unternehmungslustige, welche für die Hochbau-Arbeiten einzelner, oder aller Stationen zu offeriren wünschen, wollen ihre diesbezüglichen gestempelten Offerte längstens bis 20ten Juli d. J. 12 Uhr Mittags beim Einreichungsprotokolle der k. k. privil. Lemberg - Czernowitzer - Eisenbahn - General-Direction in Wien einzubringen.

Wien, den 6. Juli 1868.

Die General-Direction der k. k. priv. Lemberg - Czernowitz-Eisenbahn.

Wien, Kärnthnerring Nr. 12.

Obwieszczenie. (1)

Dyrekcya ces. król. uprzywil. kolei Lwowsko - Czerniowieckiej rozpisuje niniejszem konkurs w drodze ofertowej dla przedsiębiorców, chcących wykonać budynki w następujących stacyach postawić się mających: Czerniowce (ogród publiczny), Kuczurmare, Hliboka, Czerepkouc, Hadik falwa, Mileszouc i Ickany - Suczawa.

Plany, kosztorysy, warunki obowiązujące i cenniki przejrzeć można w biórach Dyrekcyi jeneralnej w Wiedniu codziennie od godziny 9tej przed południem do 5tej po południu. — Cenniki zaś same przejrzeć można w biórach zarządu budowy w Czerniowcach.

Panowie oferenci, chcący ubiegać się o przedsiębiorstwo bądź pojedynczej stacyi, bądź też wszystkich wymienionych budowli, zechcą przesłać oferty należycie ostemplowane najdalej do 20go lipca b. r. do niżej podpisanej Dyrekcyi.

Wiedeń, dnia 6. lipca 1868.

Dyrekcya jeneralna c. k. uprzywil. kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.

Wiedeń, Kärnthnerring Nr. 12.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.